

Labai natūralu, kad mažų vaikų tėvai, susitikę tarpusavyje, pasikalba apie savo vaikų raidą, besiformuojančius įpročius ar charakterį. Ypač jei vaikai – panašaus amžiaus. Vis dėlto vaikams augant ir bręstant, jų lyginimas tarpusavyje gali tapti iššūkiu, o gal net ir konfliktų su vaiku priežastimi. Kaip parinkti tinkamus žodžius, kad jie nenuskambėtų priekaištingai, pataria vaiko teisių gynėja Gintarė Matiukaitė.

Vaiko teisių gynėjos Gintarės Matiukaitės interviu žiūrėkite [čia](#).

„Net jeigu jūsų vaikai panašaus amžiaus, jų charakteriai ir reakcijos gali labai skirtis. Tad jau nuo mažų dienų vieno vaiko raida gali būti greitesnė, kito – lėtesnė. Taip pat vienas vaikas gali būti jautresnis, labiau reikšti emocijas, o kitas – labiau savarankiškas. Vienas gabus tiksliesiems mokslams, kitas – puikus sportininkas arba menininkas“, – pastebi vaiko teisių gynėja Gintarė Matiukaitė.

Anot pašnekovės, tėvų arba globėjų užduotis – pastebėti vaikų skirtumus ir ne lyginti vaikus, o skatinti jų stipriąsias puses, jų talentus.

Vis dėlto, kartais tokios ir panašios frazės, kaip „kodėl tu negali būti toks kaip tavo brolis ar sesė“ išsprūsta ne iš blogos valios. Vaiko teisių gynėjai pastebi, kad neretai norėdami paskatinti vaiką stengtis geriau mokytis, atlikti namų ruošos darbus ar panašiai, suaugusieji pasirenka taktiką lyginti vaikus.

Toks suaugusiųjų elgesys, pasak G. Matiukaitės, turi savų rizikų: „Vieno vaiko lyginimas su kitu gali kenkti vaikų savivertei bei kurti nesveiką konkurenciją dėl tėvų dėmesio ar apskritai gyvenime, mokykloje.“

Tad vaiko teisių gynėja tėvams siūlo išeitį. Vietoj lyginimo, geriau puoselėti vaikų tarpusavio ryšį ir už pasiekimus nepamiršti pagirti, paskatinti abiejų vaikų. Taip pat tėvai gali skatinti bendras veiklas, kurios stiprintų brolių ar sesių tarpusavio ryšį: žaidimus, kūrybines veiklas ar tiesiog mokyti juos dalintis ir rūpintis vienas kitu.

Be to, jei pastebite, kad vaikui nesiseka moksluose ar kad jis pamiršta savo atsakomybes namie, pavyzdžiui, susitvarkyti kambarį ar išnešti šiukšles, labai svarbu pirmiausia išsiaiškinti, kodėl taip yra. Galbūt vaikas turi rūpesčių, kurie trukdo susikaupti ir skirti dėmesio kasdienėms užduotims? Tad visuomet svarbiausia – ne lyginti ar priekaištauti, bet kalbėtis ir priimti vaikus tokius, kokie jie yra.

„Svarbu, kad vaikas žinotų, kad jis yra priimamas toks, koks yra. Kad net jeigu nesiseka

moksluose, būreliuose taip gerai, kaip broliui, sesei ar bendraamžiams draugams, tėvai ar globėjai juo rūpinasi, yra pasiruošę išklaudyti ir padėti“, – pastebi vaiko teisių gynėja Gintarė Matiukaitė.

Kilus klausimams, kviečiame žiūrėti [Vaiko teisių TV](#) arba konsultuotis su vaiko teisių gynėjais skambinant nemokamu tel. 0 800 10 800, taip pat galima rašyti žinutę interneto svetainėje [vaikoteises.lrv.lt](#) esančiame pokalbių laukelyje. Pranešti apie vaiko teisių pažeidimą galima artimiausiame vaiko teisių apsaugos skyriuje, užpildant formą Tarnybos interneto svetainėje arba skambinant Skubiosios pagalbos tarnybų ryšio numeriu 112.

